

ישראל במלחמה

גיליון מס. 2869 * כח אדר תשפ"ה * 28 מרץ 2025

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

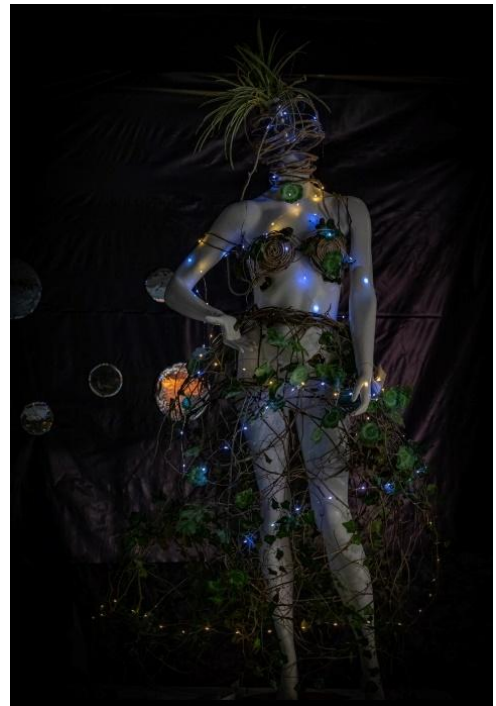
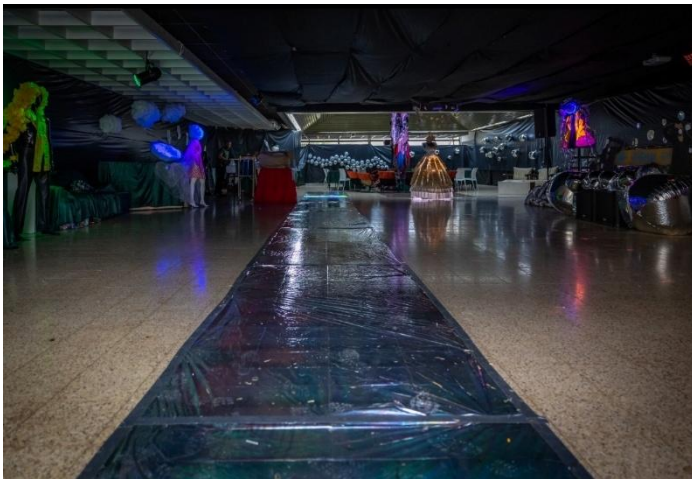
פורים 2025

אחרי ימים ולילות ארוכים של הכנות, חשיבה, השקעה וביצוע פנומנלי הגיע הזמן לומר תודה.

תודה גדולה לצוות פורים על הפקת מסיבה שלא רואים בכל מקום (אם בכלל)... תודה לכל מי שגרם לערב הזה לקרות קבלו אותם:
 רננה חייט, לי קפלן, עמית צ'רטוף, שמרית שולץ, דנה בסו, טל פלמה, נועם ענבר, ענבר ואנדריי ברגר, אריאן אלישבע סוקל, רחלי בר סימלמן, קובי סמרנו, דליה זלצברג, שרה מרקוסון ויובל עזריה.
 אין מילים שיביעו את ההערכה אליכם. כבוד גדול שאתם חלק מקהילת כפר הנשיא.

תודה תודה מוועדת תרבות וכל אנשי כפר הנשיא .

כמה מילים על התלות המוחלטת שכולנו מפתחים בבג"ץ | כתב בני ברבש
 [בני ברבש הינו פעיל מרכזי במחאה נגד ממשלת האבדון. צמח בגולני והיה
 מג"ד במילואים. זכור לטוב מהסרט שעשה ביחד עם אחיו אורי "מאחורי
 הסורגים" (כתב את התסריט עם ערן פרייס ואורי בייס). ברבש מלמד בחוג
 לקולנוע באוניברסיטת תל אביב תסריטאות, קולנוע וטלוויזיה.]

ייתכן מאוד שמשקולים שונים ומשונים בג"ץ יחליט לקבל את פיטורי ראש
 השב"כ ופיטורי היוע"מ שית.

אנחנו כבר במציאות שבה בתי המשפט לא משקללים רק נתונים משפטיים
 צוננים. קרוב לוודאי שהשופטים מביאים בחשבון גם את ההשלכות החברתיות
 והפוליטיות של החלטתם. האם יש בה החלטה להסעיר את הרוחות ולהעמיק
 את הקרע בעם. האם החלטתם יכולה ללבות את מלחמת האזרחים המתבשלת
 על אש קטנה.

השופטים גם מאוימים, ואני לא מדבר על האיומים הרצחניים שנשמעים
 בקבוצות של אנשי ימין קיצוני כלפי שומרי הסף, השופטים ואנשי המחאה. לא
 ירחק היום ואחד החמומים יפתח באש או ישליך רימון לעבר מי מבין אלו
 שנתניהו מסמן כאויביו (והאיום הזה שמתרוצץ ברשתות ושאיננו מטופל דיו
 שווה התייחסות נפרדת).

אני מדבר על הלחצים המופעלים עליהם מאחורי הקלעים. בשיחות, במסרונים,
 באיומים מרומזים ומפורשים, בחנופה, בשידול, במגעים עם בני משפחות
 השופטים וחבריהם הקרובים.

כל האמצעים כשרים בעיני הממשלה הזו והיא מקדמת את מטרותיה באיומים,
 בכחש, בכזבים, בליבוי יצרים ובזלזול מוחלט בחוק.

אחרי ישיבת הממשלה שבה הצביעו כל השרים כאיש אחד "אי אמון" ביועצת
 המשפטית, הרימו אחדים מאיתנו גבה והתפלאו כיצד זה לא היה בסדום צדיק
 אחד שיצביע נגד או יימנע.

אבל זה בדיוק מה שקרה בהחלטת האחת-עשרה אפס של בג"ץ שהכשיר
נאשם הלכוד בניגוד עניינים זועק לשמיים למשרת ראש ממשלה שבכוחו למנות
את שופטיו ולפטר את חוקריו.

בכאוס שמחולל נתניהו יש היגיון רב שחלק מאיתנו (בני גנץ לדוגמה) איננו עומד
על טיבו. הנחת היסוד שלו, שנשענת על ניסיון היסטורי עשיר, קובעת שבעלי
השקפה דמוקרטית-ליברלית ממשיכים לשחק לפי הכללים ולציית לחוקי
הממלכה, גם כשהמלך מפר אותם בלי למצמץ. זה היתרון העצום של נתניהו
ומחובתנו לסגור את הפער הזה.

התהום שלתוכה אנחנו נופלים מחייבת אותנו לשנות את כל הדי אן איי המוטבע
בנו ולאמץ את הכללים שקובע נתניהו.

צריך כמובן לחזק את בית המשפט, אבל אנחנו חייבים לסמוך רק על עצמנו
ואנחנו חייבים להיערך למצב שבו בית המשפט יירתע מלקבל את ההחלטות
המתבקשות.

אסור להרפות מהמאבק בעקבות החלטה כזו או אחרת של בג"ץ.

אין צורך בבית משפט כדי לדעת שהממשלה הזו הורסת כל חלקה טובה.
מפקירה את החטופים. מזניחה את חבלי הארץ שברחנו מהם. מסבסדת את
המשתמטים. מכשירה סרבנות של עשרות אלפי צעירים. מפלה את משרתי
המילואים לרעה ובאותה שעה סוחטת אותם עוד יותר.

אז פסיקת בג"ץ תהייה אבן דרך, אבל בהחלט לא סוף פסוק.

בני ברבש

ואין בית שאינו נושא את מתו על כפיו

1. לפני תשע שנים ישב המשורר אנדד אלדן ושלח לי את ספר שיריו החדש שזה אך יצא לאור. ארבעה ימים הלך הספר בצבי ישראל על במותיך חלל מקיבוץ בארי עד שהגיע אלי לכפר הנשיא.
2. וכך כתבתי לפני תשע שנים: "שש שעת שחר, שירים ללירז" ספר שיריו החדש של המשורר אנדד אלדן, שלא נס ליחו גם אחרי 90 שנות קיום. ארבעה ימים הלך אלי הספר ומשנח בידי קראתיו בתוך שעה. זהו ספר קינה לביתו לירז שמתה. ואני שרוי כעת בכאב לב גדול.
3. יושב אדם בביתו שבבארי וכורה בפרך כאב ממכרה הכאב הבלתי נדלה. וממעל מרחפת אנושיות גדולה ורכה וממאנת להתנחם. איזה ספר. לא אוכל שלא לשוב אליו בימים הבאים, לכאוב ולהתנחם באמונה הגדולה שבו, ברוח האדם הוא רוח עז.
4. אך למעשה יש כאן עוד משהו מופלא ונורא. יושב משורר ומתאר במילים קשות מנשוא את הוריקן המוות שעתיד להתרחש בביתו בעוד תשע שנים תמימות, כאשר לא יהיה בית שאינו נושא את מתו על כפיו. אוי אחד גדול ואיום ונורא משאת והאָפֶר בִּי רוֹתֵחַ...

אין בית | אנדד אלדן, משורר

אין בֵּית שְׁאִינוֹ נוֹשֵׂא אֶת מֵתוֹ

על כפִּים כְּתֵב מִי שֶׁכְּתֵב וְהֵלֵךְ

לִשְׁאֵת אוֹתָךְ בְּתִי בְּכִתִּי תֵם עֵתוֹ

זוֹכְרֶךְ בְּזֶהֱרֶךְ זְרִיזוֹתֶךְ זוֹרֶחַת שְׁלֶךְ

הֶרְגַע הֶרְוֹגַע לְגַעַת מִתִּיגַע וְנֶרְגַשׁ

בְּשֶׁקֶט שְׁלִי שְׁלֶךְ נוֹשֵׁק קִשּׁוֹב בְּקֶשׁ

עַת בְּשַׁעַר נֶקֶשֶׁת עֶקֶשֶׁת לִתְקַשֵּׁר אֶת מַגֵּשׁ

הַאָפֶר בִּי רוֹתֵחַ נִשְׁרָף כְּפָרִי נִטְרָף כְּמוֹקֵשׁ

5. בר גורדון צילמה את הצילום הנהדר הזה של אנדד אלדן על סף 100 שנות חיים.

בימים ההם

חוק ההסמכה, או בשמו הרשמי החוק לתיקון מצוקת העם והרייך בגרמנית (Behebung der Not von Volk und Reich), הוא חוק שחוקק ברייכסטאג ב-23 במרץ בשנת 1933, העניק לממשלה סמכויות חקיקה מלאות, ובכך איפשר לממשלה לעקוף את הפרלמנט (הרייכסטאג עצמו), שבו למפלגה הנאצית לא היה רוב מוחלט. העברת חוק זה הייתה אחד השלבים העיקריים בתהליך השלטת הדיקטטורה הנאצית על גרמניה וחיסול רפובליקת ויימאר. חוק ההסמכה הפך הלכה למעשה את גרמניה לדיקטטורה.

בזמן הזה (כעבור 92 שנים)

הבוקר, באותו תאריך כעבור 92 שנים, יום ראשון 23 במרץ 2025, התקיים דיון בממשלה בנושא הדחת היועצת המשפטית לממשלה. ראש הממשלה בנימין נתניהו נעדר מהדיון בגלל ניגוד עניינים, ואת הישיבה מנהל שר המשפטים לוי. בסיומה צפויים השרים להצביע על אי-אמון בבהרב-מיארה. היועמ"שית הודיעה למזכיר הממשלה שהיא לא תשתתף בדיון, ובמקום זאת שלחה לשרים מכתב

תגובה חריף שבו ציינה: "הממשלה מבקשת להיות מעל החוק. לא נירתע." הדחת ראש השב"כ והיעצת המשפטית לממשלה תותיר את ממשלת נתניהו ללא איזונים ובלמים של שומרי סף. ובכך היא תהפוך לדיקטטורה הלכה למעשה.

@@@@@@@@@@

אנו משתתפים בצערו של דותן חיון ומשפחתו,
עם פטירת האב
חיים ויקטור חיון ז"ל.
מכל בית כפר הנשיא אנו שולחים ניחומים,
שלא תדעו עוד צער!

• קריאת המגילה

קריאת מגילת אסתר המסורתית של כפר הנשיא, הייתה השנה שונה ביותר. ראשית: עד שלושה ימים לפני ערב החג לא תוכננה קריאת המגילה אצלנו, ואז לקחה על עצמה דליה וגנר את ארגון הקריאה, ובעזרת שרה דבולט, וקצת עזרה ממני, גייסנו קריין וקרייניות, שריינו את המפגש, וקיימנו את הקריאה במקביל לפעילות הנהדרת לילדים שהתרחשה בלב הקיבוץ.

היינו מעטים (קצת מובן למה), אבל נהנינו מהאינטימיות, מההסברים וההערות של דודו פלמה ושל האחרים, ובסך הכל היה מוצלח מאד.

לשנה הבאה אני רוצה להציע שקריאת המגילה תהיה ביום החג עצמו לפני הצהריים. אותה המתכונת, רק נתחיל בהכנות אחרי ט"ו בשבט. היתרון הגדול יהיה שסבים וסבתות, וגם הורים לא יצטרכו לבחור בין קריאת המגילה לבין הפעילות בלב הקיבוץ. ילדים בחופשת החג יוכלו לבוא עם הוריהם או עם סבא וסבתא, ולהרעיש ברעשנים.

• וכל אשה חכמת לב

בשבת האחרונה, פרשת "ויקהל", זכיתי בפעם ה-14 לקרוא מתוך ספר התורה את שתי העליות הראשונות של הפרשה. אני מוכרחה להודות, שהתכוננתי הרבה זמן לקריאה, לזכירה בעל פה של כל הטעמים והצירופים שלהם. התוצאה הייתה טובה, ונגרם לי סיפוק גדול.

אני מספרת זאת כאן, כי בבית הכנסת של קהילת "ואהבת" בזיכרון יעקב אני יכולה לעלות לתורה, לקרוא בתורה ולשאת את ספר התורה (אם יש לי מספיק כח...) וגם לרקוד אתו בשמחת תורה.

אבל הסיבה העיקרית שאני מספרת זאת כאן, קשורה לתוכן הפרשה. פרשת ויקהל היא הרביעית מבין חמש הפרשות העוסקות בבניית המשכן, הלא הוא אוהל מועד, במדבר.

כבר המלה הראשונה "ויקהל" מדברת על קהילת בני ישראל, ואני הלא מאמינה גדולה בחשיבות הקהילה. אבל מעבר לחשיבות הקהילה מדברת הפרשה על ההתנדבות ועל התרומה. אלוהים מצווה את העם לתרום את החומרים היקרים

שימשו לבניית המשכן, ולהתנדב לעסוק ביצירת היריעות, הכלים והאביזרים של המשכן, כולל בגדי הכהנים. תרומה והתנדבות יוצרות קהילה חזקה, והמשכן משמש להתוועדות הקהילה.

חשבתי על כל אלה, ביום שישי, לפני הקריאה בתורה, כשנכנסתי ללב הקיבוץ לראות את התפאורה שהוכנה לקראת מסיבת הפורים.

עמדתי נפעמת ומלאת התפעלות מכל הקישוטים והמלבושים שהוכנו בידי צוות מתנדבים ומתנדבות בניצוחה של רננה חייט.

ואז הבנתי לעומק את המשפטים העוסקים באנשים, ובעיקר בנשים "חכמות הלב" אשר עסקו במלאכת בניית המשכן.

וְכָל-אִשָּׁה חֲכַמַּת-לֵב בִּיָּדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מִטֹּהַר אֶת-הַתְּכָלִּיל וְאֶת-הָאַרְגָּמָן אֶת-תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת-הַשֵּׁשׁ:

וְכָל-הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לָבָן אֶתָּנָה בְּחֻמָּה טָווּ אֶת-הָעֵזִים:

כִּלְיָאִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לָבָם אֹתָם לְהָבִיא לְכָל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד-מֹשֶׁה הַבִּיאוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל נִדְבָה לַיהוָה:

ואכן, מסיבת הפורים המושקעת הזאת, וההכנות של הצוות, הביאו לתוצאה נפלאה לקהילת כפר הנשיא.

אז מה היה לנו כאן בפרשת ויקהל?

הייתה לנו קהילה

הייתה לנו תרומה והתנדבות

הייתה הרבה חכמת לב (כולל ובעיקר – של נשים).

והייתה התגייסות כללית של קהילה שלמה ליצור מפעל משותף לשם האמונה המשותפת ולשם ההתכנסות הקהילתית.

איזו פרשה נפלאה היא פרשת ויקהל, ואיזה דבר נפלא, שיש לנו כאן בכפר הנשיא, בקהילה שלנו כל כך הרבה נשים (ואנשים) חכמות לב שיוצרות יופי כזה.

ומחר אתחיל שוב להתאמן על הקריאה לקראת השנה הבאה.

• מפונים

אני גאה מאד שהקיבוץ שלי פתח את שעריו וקלט לכאן כמה וכמה משפחות של מפונים מיישובי קו העימות בצפון. הרווח שלנו היה בהגדלת האוכלוסייה הצעירה ובמספרי הילדים במערכת החינוך שלנו.

במכתב תודה שכתבתי למשפחת עדר שהשכירה את דירתה לבלהה (גת) ומשה פרנס גלום גם הרווח השני שהיה לנו.

"אחרי שקיימנו הבוקר טכס פרידה ממשה ובלהה שגרו בדירתכם בשנה האחרונה, אני חייבת להודות לכם על הנכונות, ועל הנדיבות.

למשה ובלהה היה פתרון מגורים מעולה לכל התקופה עד שובם הביתה, וזאת במקום שהבת של בלהה ומשפחתה התגוררה, והנכד שלהם היה כאן בגן ממש מושלם.

לא היה מובן מאליו שכך תנהגו. אני הרגשתי מספיק בנוח לפנות אליכם, והתוצאה הייתה מדהימה.

התחושה של המשפחות שיש להן מקלט בטוח ומאד מחבק, הייתה עבורנו, חברי כפר הנשיא מעין מראה מאד מחמיאה ומחממת את הלב ואת האגו, שלא תמיד הוא בשחקים, וזה היה מין רווח קטן מהשנה וחצי הנוראות שעברו עלינו ועל המדינה.

ולתפארת מדינת ישראל.

• הי דרומה לאילת

בשבוע שעבר ירדנו דרומה לאילת יחד עם 150 מוותיקי הגליל, שירדו בארבעה אוטובוסים לארבעה ימי טיול.

כמו כל הטיולים של ותיקי הגליל, היה גם זה טיול מוצלח מאד.

מכפר הנשיא יצאו 23 מבוגרים ומבוגרות, והיה לנו הכיף שהמלווה שלנו מטעם ותיקי הגליל הייתה גבי טנא, שדאגה לכל מחסורנו וסייעה בארגון המופתי של הטיול.

התבקשתי לצוין שבין המבוגרות מכפר הנשיא היו כל ילדות 1942 והלא הן: קרול ל., נעמי פ., מרים קנדל, דינה ברור ואני

תמר וולפין

פִּנְת הַנֶּצְחָה / דוד אלמן

יְהִי זְכוֹר בְּרוּךְ

אנט מעיין ז"ל - (28/4/2004 - 27/7/1921)

אנט הינה חברת הקיבוץ ומקבוצת המייסדים "הוותיקים". מעבר לעבודתה הרגילה בקיבוץ, הייתה אנט ברוכה בכשרון ה"פיקסר" כלומר הייתה מתקנת כל דבר שהגיע לידיים שלה. אנט הייתה גם אשת טבע אשר הפכה את הגינה שלה למשהו שלא רואים בכל מקום.

לי אנט זכורה בעיקר מנושא הדבורים. היא הקימה מכוורת שהמתיקה לרבים מאתנו את החיים.

אנט תזכר כאבן יסוד בכפר הנשיא וברוכת כשרונות שגם העבירה בירושה לצאצאיה.

<https://khbbm1.wixsite.com/2004-01>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

מזל טוב ושפע ברכות

בן נולד להורים המאושרים
יובל ואייל
נכד ראשון למיכל ויעקב דדוש
שפע ברכות
לכל בני המשפחה.

אנו מאחלים לכם שתגדלו אותו
באושר, נחת והרבה אהבה

רגעים

תערוכה קבוצתית
The Village כפר הנשיא
06/4-06/5/2025

פתיחה חגיגית
ראשון 06/4 17:30

אוצרות והפקה - דליה זלצברג

נטליה קריימרמן/צילי טל/יואל מרק/שרה מרקוסון/אראלה טייטלר
/הרולד וולך/אירית שי/אן רקובר/מרים כהן/נורית אורן
מרים פרידמן/גל אשכנזי.

מוזמנים לפתיחת התערוכה
הפעם הפתיחה תהיה ביום ראשון 6.4.25 בשעה 17:30

שלום לחברי כפר הנשיא

נעים להכיר ☺

אנחנו משפחת קרוקובר- ארז (40), שמילה (38), עמית (12), נרי (8), נטע (2) וכלבה מתוקה, "נגרה" בת 14.

נרגשים לכתוב לכם קצת עלינו ומצפים להכיר אתכם.

בשנים האחרונות מתגוררים במעלות, ארז במקור מעוטף עזה, מושב שדי אברהם ושמילה במקור מארגנטינה, עלתה לארץ עם תכנית נעל"ה והתגוררה בקיבוצים באזור עמק המעינות. אחרי התיכון השתתפה במכינת "גליל עליון" במעיין ברוך שם התאהבה באזור גליל העליון.

עמית מאד אוהבת ספורט, בישולים וחברות, נרי שוער מחונן, חבר נהדר ואוהב לטפס על כל דבר נטע, השווב שבחבורה שמכניס מלא אנרגיות צחוקים ושמחה.

בשלוש השנים האחרונות שנינו עובדים בגליל העליון, ארז מהנדס במפעל "נביעות" בקריית שמונה, שמילה מדריכה פדגוגית חינוכית בצפת ומדריכת הורים בקליניקה עצמאית.

ארז ואני הכרנו במהלך התואר הראשון בבאר שבע ויחד עברנו לגור בצפון, כבר כמה שנים שאנחנו מחפשים אחרי המקום שלנו, מקום שנוכל להרגיש ולקרוא לו בית. היה לנו חשוב למצוא קהילה חמה עם אנשים נעימים, חינוך טוב לילדים וסביבה ירוקה לנשמה. המלחמה והמילואים עיכבו אותנו קצת, אבל לשמחתנו שמילה פגשה את קרן איילון ובשיחת חולין היא סיפרה לה על הקיבוץ והקסם שקיים בו, היא גם לקחה אותנו לסיור מקיף שבעקבותיו חווינו את הניצוץ והתחלנו בתהליך הקליטה.

הספקנו להתארח באחד הירידים האחרונים שהיו לפני ראש השנה ואף הילדים נהנו מהברכה, התארחנו אצל שרה וזכינו לטעום מה"פנקייקס" הטעימים, ביקרנו אצל גלית ואמרי, הדס וברי שם פגשנו גם את תמיר והילדים. הגענו ל"לב הקיבוץ" יחד עם קרן ורתם, עמית אפילו הספיקה להצטרף לשיעור אנגלית אצל רג'י יחד עם בנות גילה. מצפים להיפגש בחנוכה בקרוב ובחגים הבאים.

אחרי כל אירוח וכל מפגש עם חברי כפר הנשיא מורגשת הייחודיות שבאנשים, הפתיחות, הקבלה והנועם, כולם מסבירי פנים, נעים תמיד להגיע ולפגוש את האנשים.

מצפים מאד לעבור בקרוב לקיבוץ ולהצטרף לקהילה, לחוות מקרוב את החיים האמיתיים.

שלכם, משפחת קרוקובר

שירי מלחמת חרבות ברזל

השיר נכתב על-ידי דדון בשיתוף הצמד עמרי קסטן ואור מילשטוק, שגם הלחינו אותו, והופק על-ידי דדון, מתן דרור וליעד גרושקה. השיר יצא ברקע המורכבות של תקופת מלחמת חרבות ברזל ומאורעות ה-7 באוקטובר. דדון שיתף בראיון כי השיר הגיע אליו "בדרך נס" לאחר שנה שבה לא הצליח למצוא את המילים בעצמו.

ילדה קטנה כותבת מכתב

מילים: עמרי קסטן, אור מילשטוק ואמיר דדון
לחן: עמרי קסטן ואור מילשטוק

השמיים כבר ריקים מכוכב
כמה משאלות בזבזתי לשווא
מה יהיה מחר מפחיד פה ממש
ילדה קטנה כותבת מכתב

אלוהים היקר די כמה טירוף מעליי
מסתכלת לשמיים כולם מרימים ידיים

איפה האור בקצה מה ייצא מהשיגעון
מה עם הקשת אחרי המבול מה הפתרון
מה יהיה הסוף
מפליגים שנים בים בלי חוף

העיניים כבר ריקות מדמעות
התייבשנו כבר מרוב מלחמות
מה יהיה מחר נתחיל מחדש
ילדה קטנה כותבת מכתב

אלוהים היקר די כמה טירוף מעליי
מסתכלת לשמיים כולם מרימים ידיים

איפה האור בקצה מה ייצא מהשיגעון
מה עם הקשת אחרי המבול מה הפתרון
מה יהיה הסוף
מפליגים שנים בים בלי חוף

איפה האור בקצה
בואי נצא
הנה האור בקצה
בואי נצא

28.3 רמי קציר

29.3 שונטל בכר

30.3 צילה בן רשף

אופיר שוורץ

יהל לדרמן

31.3 טרי לפינג

דליה בוסקילה

אחינועם כץ

1.4 סימון שיינגזיכט

2.4 רוני וגנר

ניצן ויסבקר

אביגיל אלאני

נוי כרמי

3.4 יהודה דהן

סיפור לשבת

מכתב לילדה אהובה

ילדה יקרה שלי, ביום שתראי שאני מזדקנת, אני מבקשת ממך בבקשה התאזר בסבלנות, ויותר מכל, לנסות להבין מה עובר עלי.

אם כשאנחנו מדברות, אני חוזרת על אותו דבר אלף פעמים, אל תפריעי ותגידי: "אמרת את אותו הדבר לפני דקה."

רק תקשיבי, בבקשה. נסי להיזכר בזמנים שבהם את היית קטנה וקראתי לך את אותו סיפור לילה אחר לילה עד שהיית נרדמת.

כשאני לא רוצה להתקלח, אל תכעסי, ואל תביישי אותי. תזכרי שהייתי צריכה לרוץ אחריו ולהמציא פיתויים כדי לגרום לך להתקלח כשהיית ילדה קטנה.

כשאת רואה כמה אני בורה בכל מה שקשור לטכנולוגיה חדשה, תני לי את הזמן ללמוד ואל תסתכלי עליי ככה במבט קצר רוח כזה. תזכרי, מותק, אני לימדתי אותך בסבלנות איך לעשות הרבה דברים - לאכול כמו שצריך, להתלבש, להסתרק ולהתמודד עם בעיות היום יום.

ביום שתראי שאני מזדקנת, אני מבקשת ממך להתאזר בסבלנות, ויותר מכל, לנסות להבין מה עובר עלי.

אם מדי פעם אני מאבדת את המיקוד על מה שאנחנו מדברות, תני לי את הזמן להיזכר. ואם אני לא מצליחה, אל תהיי עצבנית, פוגענית או שחצנית.

דעי לך עמוק בתוך הלב שלך, שהדבר הכי חשוב לי זה להיות איתך.

וכשהרגליים הזקנות והעייפות שלי לא נותנות לי לזוז מהר כמו קודם, תני לי את היד שלך באותו אופן שאני נתתי לך את שלי כשהתחלת ללכת.

כשהימים האלה יגיעו, אל תרגישי עצובה. פשוט תהיי איתי, ותביני אותי. אני רוצה להגיע לישורת האחרונה של חיי עטופה באהבה. אני אוקיר ואודה על מתנת הזמן שהקדש לי, ועל השמחה שחלקנו יחד.

ותזכרי את האהבה הענקית שתמיד הייתה לי אליך. היא לא פחתה עם השנים,
רק העמיקה.
אני אוהבת אותך, בתי היקרה, תהיי איתי עוד קצת.

לא ידוע מי הכותבת, זו לא אני.
תורגם מאנגלית לעברית על ידי חמדה גלעד

תודה ל Asaf Bendor

59 חטופים וחטופות נמצאים כבר 539 ימים בשבי